

REPUBLIKA HRVATSKA
DRŽAVNA KOMISIJA ZA KONTROLU
POSTUPAKA JAVNE NABAVE
Zagreb, Koturaška 43/IV

KLASA: UP/II-034-02/21-01/1128
URBROJ: 354-01/15-22-9
Zagreb, 24. siječnja 2022.

Državna komisija za kontrolu postupaka javne nabave, OIB: OIB: 95857869241, u Vijeću sastavljenom od članova: Anđelka Rukelja, zamjenika predsjednice te Danijele Antolković i Alice Brandt, članica, povodom žalbe žalitelja Čazmatrans promet d.o.o., Čazma, OIB: 96107776452, u odnosu na sadržaj dokumentacije o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na četiri godine, broj objave: 2021/S 0F2-0044285, predmet nabave: prijevoz učenika osnovnih škola Grada Velike Gorice, naručitelja Grad Velika Gorica, Velika Gorica, OIB: 75834963344, na temelju članka 3. Zakona o Državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave (Narodne novine, broj 18/13, 127/13, 74/14, 98/19 i 41/21), te članka 398. Zakona o javnoj nabavi (Narodne novine, broj 120/16., dalje: ZJN 2016) donosi sljedeće

R J E Š E N J E

1. Poništava se dio dokumentacije o nabavi zahvaćen nezakonitošću, u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na četiri godine, broj objave: 2021/S 0F2-0044285, predmet nabave: prijevoz učenika osnovnih škola Grada Velike Gorice, naručitelja Grad Velika Gorica, Velika Gorica.
2. Nalaže se naručitelju Grad Velika Gorica, Velika Gorica, da u roku od 8 dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Čazmatrans promet d.o.o., Čazma, troškove žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

O b r a z l o ž e n j e

Naručitelj Grad Velika Gorica, Velika Gorica, objavio je dana 10. prosinca 2021. godine u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje u tekstu: EOJN RH) poziv na nadmetanje i dokumentaciju o nabavi u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na četiri godine, broj objave: 2021/S 0F2-0044285, predmet nabave: prijevoz učenika osnovnih škola Grada Velike Gorice. Kriterij odabira je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene ponude (90%) i prosječne starosti autobusa za predmet nabave (10%).

Na dokumentaciju o nabavi žalbu je dana 20. prosinca 2021. godine putem sustava e-Žalba ovome tijelu izjavio žalitelj Čazmatrans promet d.o.o., Čazma.

Žalitelj u žalbi, u bitnome osporava zakonitost dijela dokumentacije o nabavi te žalbenim zahtjevom predlaže poništiti dio dokumentacije o nabavi zahvaćen nezakonitošću i potražuje trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna.

Naručitelj u odgovoru na žalbu, u bitnom, osporava navode žalitelja i predlaže odbiti žalbu kao neosnovanu.

U tijeku postupka pred ovim tijelom izvedeni su dokazi pregledom i analizom dokaznog materijala koji se sastoji od obavijesti o nadmetanju, dokumentacije o nabavi te ostalih dokaza.

Žalba je dopuštena, uredna, pravodobna i izjavljena od ovlaštene osobe.

Žalba je osnovana.

Žalitelj u žalbi navodi da je naručitelj uvjete tehničke i stručne sposobnosti iz točke 5.2.3. dokumentacije o nabavi odredio na način koji ne predstavlja minimalne razine sposobnosti potrebne za izvršenje predmetnog okvirnog sporazuma. Naime, žalitelj navodi da je naručitelj točkom 5.2.3 dokumentacije o nabavi uvjet tehničke i stručne sposobnosti propisao na način da je ponuditelj dužan dokazati da raspolaže s 24 vozila (autobusa) s minimalno 35 mjesta za sjedenje. S druge strane, ističe žalitelj, u Troškovniku se pod stavkama 4. i 13. navodi da se predmetne stavke mogu izvršavati samo s minibusima. Žalitelj navodi da iako pojam minibus nije definiran Pravilnikom o tehničkim uvjetima vozila na cesti (Narodne novine, broj 85/16, 24/17, 70/19 i 60/20) kao mjerodavnim propisom, jasno je da se radi o vozilu manjeg kapaciteta od autobusa s minimalno 35 mjesta za sjedenje. Žalitelj može samo pretpostaviti da se pod minibusom podrazumijeva vozilo s najviše 23 ili manje mjesta. Žalitelj stoga navodi da iz usporedbe tehničkih specifikacija Troškovnika i opisa predmeta nabave u točki 2.1. dokumentacije o nabavi proizlazi da su za izvršenje predmetnog okvirnog sporazuma potrebna 22 autobusa i 2 minibus pa bi minimalnu razinu eventualno mogla predstavljati 22 autobusa, a zahtjev od 24 autobusa je pretjeran. Žalitelj u tom smislu navodi da nezakonitost Troškovnika proizlazi iz kontradiktornosti točaka 2.1. dokumentacije o nabavi, stavki 4. i 13. Troškovnika i točke 5.2.3. dokumentacije o nabavi te navodi da je s obzirom na kontradiktornost zahtjeva vezanih uz izvršenje predmetnog okvirnog sporazuma u dijelu koji se odnosi na navode je li okvirni sporazum potrebno izvršiti s minibusom, kako se navodi u Troškovniku, ili pak s autobusom zahtijevanim u dokumentaciji o nabavi, Troškovnik nejasan i neprecizan i kao takav onemogućava potencijalnim ponuditeljima podnošenje usporedivih ponuda. Pritom žalitelj ponovno ističe kako Pravilnik o tehničkim uvjetima vozila u prometu na cestama (Narodne novine, broj 85/16, 24/17, 70/19 i 60/20) uopće ne daje definiciju minibusu te slijedom svega navedenog ostaje nejasno s kojim vozilima je ponuditelj zapravo dužan raspolagati za izvršenje spornih točaka 4. i 13. Troškovnika.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je u točki 5.2.3. dokumentacije o nabavi jasno i nedvosmisleno naveo da ponuditelj mora dokazati da raspolaže s 24 autobusa s minimalno 35 mjesta za sjedenje, iz čega je razvidno da su za izvršenje predmeta nabave potrebna upravo 24 autobusa s minimalno 35 mjesta za sjedenje te je u točki 2.1. dokumentacije o nabavi (Opis predmeta nabave) također jasno navedeno da su za obavljanje usluge prijevoza za OŠ Juraja Habelića potrebna 4 autobusa, a za OŠ Eugena Kvaternik 5 autobusa. Naručitelj navodi da u Troškovniku pod točkom 4. i 13. nije naveo da je uslugu prijevoza moguće obavljati samo minibusom, već je naručitelj minibus stavio u zgradu, čime samo sugerira prijevoz manjim i užim autobusima s minimalno 35 mjesta, kao što je to nedvosmisleno naveo u točki 5.2.3. dokumentacije o nabavi, zbog toga što su

prometnice na dijelovima relacija osnovnih škola Juraja Habelića i Eugena Kvaternika nešto uže.

Točkom 2.1. (Opis predmeta nabave) propisano je sljedeće: „Prijevoz učenika osnovnih škola Grada Velike Gorice se izvršava sukladno Zakonu o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi (NN 87/08, 86/09, 92/10, 105/10, 90/11, 16/12, 86/12, 94/1, 152/14, 7/17, 68/18, 98/19 i 64/20) za sljedeće osnovne škole: OŠ Jurja Habelića – 5 autobusa, OŠ Nikole Hribara – 3 autobusa, OŠ Eugena Kumičića – 1 autobus, OŠ Eugena Kvaternika – 4 autobusa, OŠ Šćitarjevo – 2 autobusa, OŠ Velika Mlaka – 1 autobus, OŠ Vukovina – 4 autobusa, OŠ Novo Čiče – 4 autobusa.“

Točkom 5.2.3. dokumentacije o nabavi propisano je sljedeće: „Ponuditelj je dužan dokazati da raspolaže s 24 vozila (autobusa) s min. 35 mjesta za sjedenje, kao vlasnik ili na drugi odgovarajući način koji mu osigurava izvršenje predmetne usluge prijevoza učenika (leasing, ugovor o zakupu, sporazum, itd.), a radi osiguranja svakodnevnog kontinuiteta prijevoza, što dokumentira preslikama prometnih dozvola za navedena vozila (autobuse) za koje dostavlja i Potvrdu o ispunjavanju uvjeta za organizirani prijevoz djece sukladno čl. 21. st. 1. Pravilnika o uvjetima koje moraju ispunjavati autobusi kojima se organizirano prevoze djeca (NN 20/2008, 20/2009). Ukoliko zbog tehničkog kvara ili zbog nekog drugog razloga vozilo (autobus) ne može izvršavati uslugu prijevoza djece, odabrani ponuditelj dužan je pravodobno osigurati zamjensko vozilo iste kategorije i istih tehničkih sposobnosti kao i iz dokumentacije, koje ne smije biti starije od prosječne starosti autobusa (PSA) odabranog ponuditelja, kako je propisano u točki 8.6. Dokumentacije.“

Uvidom u Troškovnik, dio 1. Prijevoz učenika u školu i iz škole, utvrđeno je da se isti sastoji od 24 stavke koje se odnose na OŠ Juraja Habelića, OŠ Nikole Hribara, OŠ Eugena Kumičića, OŠ Eugena Kvaternika, OŠ Šćitarjevo, OŠ Velika Mlaka, OŠ Vukovina i OŠ Novo Čiče. Također je utvrđeno da je njime propisano da se stavka 4. odnosi na OŠ Juraj Habelić, relaciju prometovanja Ključić Brdo – Podvornica – Velika Buna (minibus) te da se stavka 13. odnosi na OŠ Eugen Kvaternik, relacija prometovanja Cerovski Vrh – Dubranec (minibus).

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod te analizirajući cjelokupnu dokumentaciju o nabavi, a posebice točke 2.1. i 5.2.3. dokumentacije o nabavi te stavke 4. i 13. Troškovnika, utvrđeno je da postoji kontradiktornost između spomenutih točaka dokumentacije o nabavi i Troškovnika. Naime, utvrđeno je da iz odredaba dokumentacije o nabavi proizlazi da je uslugu prijevoza potrebno obavljati s 24 autobusa, dok iz stavki 4. i 13. Troškovnika proizlazi da bi na dvije relacije prijevoz trebalo obavljati minibusom. Također je utvrđeno da pojam minibus nije definiran Pravilnikom o tehničkim uvjetima vozila na cesti (Narodne novine, broj 85/16, 24/17, 70/19 i 60/20), a niti naručitelj dokumentacijom o nabavi ne daje definiciju odnosno tehničke specifikacije takvog vozila, ukoliko je ono potrebno za izvršenje predmetne usluge te je slijedom navedenoga nejasno kojim zapravo vozilima potencijalni ponuditelji trebaju raspolagati. Stoga je u ovom dijelu žalbeni navod ocijenjen osnovanim. Nadalje, žalitelj nije dokazao niti je ovo tijelo na temelju utvrđenog činjeničnog stanja ocijenilo da propisani uvjet raspolaganja vozilima predstavlja prekoračenje minimalne razine sposobnosti, budući je iz citiranih točaka dokumentacije o nabavi utvrđena samo nejasnoća, pa je u tom dijelu žalbeni navod neosnovan.

Žalitelj nadalje navodi da je u dijelu 3. Troškovnika, naručitelj odredio sljedeće: Prijevoz učenika 3. razreda u „Školu u prirodi“ - 24 autobusa, godišnje do 700 km, 4 godine. S druge strane, ističe žalitelj, u točki 2.4. dokumentacije o nabavi, između ostalog, propisano je i da usluga prijevoza učenika osnovnih škola podrazumijeva prijevoz učenika 4. razreda u školu u prirodi do 700 km jednom godišnje. Nejasnoća cjelokupne dokumentacije o nabavi, smatra žalitelj, proizlazi upravo iz kontradiktornosti navoda o tome

je li u okviru izvršenja predmetnog okvirnog sporazuma potrebno ponuditi uslugu za prijevoz učenika 3. razreda osnovnih škola ili prijevoz učenika 4. razreda osnovnih škola. Navedeno je, ističe žalitelj, sporno zbog toga što ostaje nejasno je li u kalkulaciju cijene ponude potrebno uračunati prijevoz učenika i 3. i 4. razreda osnovnih škola, odnosno je li naručitelj u Troškovniku propustio navesti stavku i za prijevoz učenika 4. razreda osnovnih škola ili je naručitelj u dokumentaciji o nabavi ili Troškovniku pogrešno naveo koji razredi će se prevoziti. Žalitelj navodi da ponuditelji, s obzirom na kontradiktornost vezanu uz informacije kojim su vozilima dužni raspolagati za izvršenje predmetnog okvirnog sporazuma, ne mogu sa sigurnošću znati što trebaju ukalkulirati u cijenu ponude i zbog toga im se prilikom izrade ponude postavljaju dodatni neuobičajeni rizici vezani uz cijenu ponude, protivno članku 200. stavku 2. ZJN 2016.

Naručitelj u odgovoru na žalbu u bitnome navodi da je žalitelju, kao potencijalnom ponuditelju, podatak hoće li prevoziti učenike trećih ili četvrtih razreda, ili trećih i četvrtih ili nekih drugih razreda je sasvim nebitan. Naručitelj navodi da je istina da katkad postoji potreba za prijevozom učenika četvrtih, a nekad trećih razreda, međutim to je žalitelju potpuno nevažno. Ono što mu je jedino važno, kod navedene stavke Troškovnika, smatra naručitelj, jest da se prijevoz učenika za školu u prirodi odvija 24 puta godišnje, svake godine trajanja okvirnog sporazuma, u udaljenosti do 700 km, kao što je to naručitelj i naveo u Troškovniku.

Točkom 2.4. dokumentacije o nabavi među ostalim je navedeno: „Usluga prijevoza učenika osnovnih škola podrazumijeva: prijevoz učenika 4. razreda u školu u prirodi do 700 km jednom godišnje.“

Uvidom u dio 3. Troškovnika, Prijevoz učenika 3. razreda u „Školu u prirodi“ utvrđeno je da je njime propisano sljedeće: „Prijevoz učenika 3. razreda u „Školu u prirodi“ - 24 autobusa, godišnje do 700 km, 4 godine.“

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je Troškovnikom, u dijelu 3., Prijevoz učenika 3. razreda u „Školu u prirodi“, naručitelj jasno definirao sve elemente potrebne potencijalnim ponuditeljima za podnošenje usporedivih ponuda i za izračun cijena bez preuzimanja neuobičajenih rizika i poduzimanja opsežnih pregradnji ponuditelja u smislu članka 200. stavka 1. i 2. ZJN 2016. Naime, naručitelj je Troškovnikom jasno definirao opis usluge, potreban broj autobusa godišnje, udaljenost u km te razdoblje na koje se usluga pruža, pri čemu podatak hoće li se prevoziti učenici trećih ili četvrtih razreda, ili trećih i četvrtih razreda, nije od utjecaja na mogućnost podnošenja usporedivih ponuda i za izračun cijene ponude te je stoga ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da je točka 5.1.1. dokumentacije o nabavi propisana protivno članku 295. stavku 1. ZJN 2016 i članku 3. točka 13. ZJN 2016, budući da iz točke 5.1.1. dokumentacije o nabavi proizlazi da će naručitelj isključiti ponuditelja iz predmetnog postupka javne nabave ukoliko isti ne dokaže profesionalnu sposobnost potrebnu za izvršenje predmetnog okvirnog sporazuma. Žalitelj navodi da je sukladno članku 295. stavak 1. ZJN 2016 naručitelj obvezan odbiti ponudu za koju u postupku pregleda i ocjene ponuda i provjere uvjeta iz članka 291. ZJN 2016 utvrdi da je nepravilna, neprikladna ili neprihvatljiva te stoga naručitelj nema zakonsku ovlast isključiti ponuditelja iz postupka javne nabave ukoliko isti ne dokaže profesionalnu sposobnost.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da dio odredbe koji govori o isključenju ponude, a ne o odbijanju ponude, ne utječe na jasnoću same odredbe, budući da je smisao odredbe jasan i nedvosmislen, odnosno ponuditelj čija ponuda je ekonomski najpovoljnija, mora dokazati da posjeduje propisani uvjet za obavljanje profesionalne djelatnosti, a ukoliko ponuditelj ne bi dokazao ovu okolnost, njegova ponuda ne može biti odabrana te s takvim ponuditeljem nije moguće sklopiti okvirni sporazum. Naručitelj ističe da pitanje hoće

li pritom, ponuditelj koji ne dokaže postojanje ove sposobnosti, biti isključen, ili će njegova ponuda biti odbijena kao neprihvatljiva, ne utječe na jasnoću dokumentacije o nabavi te je svakom ponuditelju jasno da takva ponuda neće biti odabrana.

Točkom 5.1.1. dokumentacije o nabavi propisano je sljedeće: „Uvjeti sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti - Naručitelj prije donošenja odluke prvo može sam izvršiti provjeru predmetnog kriterija putem EOJN za odabir gospodarskog subjekta, odnosno ukoliko naručitelj ne može izvršiti provjeru, može od ponuditelja koji je podnio ekonomski najpovoljniju ponudu zatražiti da u primjerenom roku, ne kraćem od pet dana, dostavi ažurirane popratne dokumente, osim ako već naručitelj posjeduje te dokumente, u neovjerenoj preslici kojima dokazuje da ne postoje osnove za isključenje iz ove podtočke 5.1.1. i to: Ponuditelj mora dokazati svoj upis u sudski, obrtni, strukovni ili drugi odgovarajući registar države poslovnog nastana ponuditelja. Upis u registar dokazuje se odgovarajućim izvatkom iz sudskog, obrtnog, strukovnog ili drugog odgovarajućeg registra u državi članici njegovog poslovnog nastana. Predmetni dokumenti su ažurirani ako nisu stariji od dana početka postupka javne nabave i odgovaraju stvarnom činjeničnom stanju, onome što je gospodarski subjekt naveo u ESPD obrascu.“

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod utvrđeno je da je citirana točka 5.1.1. dokumentacije o nabavi koja se odnosi na uvjete sposobnosti za obavljanje profesionalne djelatnosti jasna i nedvojbeno budući da iz nje, kako to naručitelj ispravno navodi, proizlazi da ponuda ponuditelja koji ne dokaže sposobnost za obavljanje profesionalne djelatnosti ne može biti odabrana te s takvim ponuditeljem nije moguće sklopiti okvirni sporazum. U tom smislu dikcija točke 5.1.1. dokumentacije o nabavi u dijelu u kojem se spominju osnove za isključenje nije od utjecaja na zakonitost točke 5.1.1. dokumentacije o nabavi, kao niti dokumentacije o nabavi u cjelini te je stoga ovaj žalbeni navod ocijenjen neosnovanim.

Žalitelj nadalje navodi da je uvjet iz točke 5.1.2. dokumentacije o nabavi (Licencija za unutarnji prijevoz za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licencija Zajednica) suprotan Zakonu o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21). Naime, žalitelj navodi da je točkom 5.4. dokumentacije o nabavi (Uvjeti sposobnosti u slučaju zajednice gospodarskih subjekata) propisano da ukoliko ponudu podnosi zajednica ponuditelja, tada članovi zajednice skupno odnosno zajednički dokazuju da ispunjavaju tražene kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta iz točke 5.1.2. dokumentacije o nabavi. Iz dokumentacije o nabavi proizlazi, navodi žalitelj, da bi se profesionalna sposobnost u dijelu koji se odnosi na ovlaštenje za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza mogla dokazivati zajednički, odnosno da je u slučaju zajednice ponuditelja dovoljno da jedan član zajednice ponuditelja ima ovlaštenje za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza kako bi kao zajednica dokazali profesionalnu sposobnost, a što predstavlja nezakonitost u smislu članka 14. stavak 1. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21) te se time dovodi u opasnost mogućnost izvršenja predmetnog okvirnog sporazuma zbog toga što članovi zajednice ponuditelja sposobnost mogu dokazati licencijom jednog člana zajednice, a kasnije član zajednice koji nema licenciju neće biti u mogućnosti izvršavati okvirni sporazum zbog toga što bi obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza bez licencije bilo nezakonito.

Naručitelj u odgovoru na žalbu navodi da je neosnovana tvrdnja žalitelja da djelatnost javnog cestovnog prijevoza smiju obavljati samo oni gospodarski subjekti koji posjeduju licenciju za unutarnji prijevoz izdanu od nadležnih tijela. Naručitelj navodi da sukladno članku 4. stavku 1., točki 24. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21) proizlazi da je licencija Zajednice akt kojim se odobrava obavljanje djelatnosti javnog prijevoza putnika ili tereta, u skladu s člankom 4.

Uredbe (EZ) br. 1072/2009 ili člankom 4. Uredbe (EZ) br. 1073/2009. Također, sukladno čl. 28. istog zakona, navodi naručitelj, pravna ili fizička osoba obrtnik smije obavljati djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta i ako posjeduje licenciju Zajednice, izdanu sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1071/2009, Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i Uredbe (EZ) br. 1073/2009, a u članku 28. stavku 3. stoji da prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za tu vrstu unutarnjeg prijevoza, nego unutarnji prijevoz obavlja temeljem licencije. Naručitelj navodi da je netočan navod žalitelja da svi članovi zajednice moraju obavezno posjedovati spomenute licencije, već je dovoljno da član zajednice, ukoliko ne posjeduje tražene licencije, ustupi resurse (vozila ili vozače) na korištenje drugom članu koji licenciju posjeduje.

Točkom 5.1.2. dokumentacije o nabavi propisano je sljedeće: „Licencija za unutarnji prijevoz za prijevoz putnika u unutarnjem cestovnom prometu ili licencija Zajednice - Ponuditelj mora dokazati da posjeduje važeću licenciju (odobrenje za obavljanje djelatnosti prijevoza putnika) za djelatnosti javnog cestovnog prijevoza izdane temeljem članka 14., st. 1., ili čl. 28. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu („Narodne novine“, broj 41/18, 98/19, 30/21 i 89/21) te Odluci i Rješenju Ustavnog suda Republike Hrvatske broj: U-I-2280/2019 i od 13. srpnja 2021 (NN 89/21).“

Točkom 5.4. dokumentacije o nabavi (Uvjeti sposobnosti u slučaju zajednice gospodarskih subjekata) propisano je sljedeće: „Ukoliko ponudu podnosi zajednica ponuditelja, ESPD obrazac se dostavlja za svakog pojedinog člana zajednice ponuditelja. U slučaju zajednice ponuditelja skupno (zajednički) dokazuju da: - ispunjavaju tražene kriterije za kvalitativni odabir gospodarskog subjekta iz točaka 5.1.2., 5.2.1., 5.2.2., 5.2.3. i 5.2.4. ove dokumentacije o nabavi.“

Člankom 14. stavkom 1. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21) propisano je sljedeće: „Pravna ili fizička osoba - obrtnik smije obavljati djelatnost javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta u unutarnjem cestovnom prometu ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti cestovnog prijevoza i ako posjeduje licenciju za unutarnji prijevoz koju izdaje ured državne uprave u županiji, odnosno upravno tijelo Grada Zagreba nadležno za poslove prometa, prema sjedištu/prebivalištu prijevoznika.“

Člankom 28. Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21) propisano je sljedeće: „(1) Pravna ili fizička osoba – obrtnik smije obavljati djelatnost međunarodnog javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta ako je upisana u sudski, odnosno obrtni registar za obavljanje djelatnosti javnog cestovnog prijevoza putnika ili tereta i ako posjeduje licenciju Zajednice, izdanu sukladno odredbama Uredbe (EZ) br. 1071/2009, Uredbe (EZ) br. 1072/2009 i Uredbe (EZ) br. 1073/2009. (2) Licenciju Zajednice prijevozniku s poslovnim nastanom u Republici Hrvatskoj izdaje Ministarstvo. (3) Prijevoznik koji ima licenciju Zajednice za određenu vrstu prijevoza ne treba imati licenciju za tu vrstu unutarnjeg prijevoza, nego unutarnji prijevoz obavlja temeljem odgovarajuće licencije Zajednice.“

Ocjenjujući ovaj žalbeni navod uvodno valja napomenuti da naručitelj u svom odgovoru na žalbu pogrešno poistovjećuje pojam zajednice u smislu Zakona o prijevozu u cestovnom prometu (Narodne novine, broj 41/18, 98/19, 30/21, 89/21) s pojmom zajednice ponuditelja u smislu ZJN 2016. Nadalje je utvrđeno da naručitelj tek u svom odgovoru na žalbu ističe da ne moraju svi članovi zajednice obavezno posjedovati tražene licencije, već da je dovoljno da član zajednice, ukoliko ne posjeduje tražene licencije, ustupi resurse (vozila ili vozače) na korištenje drugom članu koji licenciju posjeduje, pri čemu navedeno ne proizlazi iz same dokumentacije o nabavi, odnosno dokumentacijom o nabavi nije jasno

naznačeno da svi članovi zajednice koji će sudjelovati u izvršenju usluge prijevoza moraju posjedovati važeću licenciju, a koja obveza jasno proizlazi iz citiranih odredbi Zakona o prijevozu u cestovnom prometu. Stoga je ovaj žalbeni navod ocijenjen osnovanim.

Postupajući po službenoj dužnosti temeljem članka 404. ZJN 2016, a u odnosu na osobito bitne povrede postupka javne nabave iz članka 404. stavka 2. toga Zakona, ovo državno tijelo nije utvrdilo postojanje osobito bitnih povreda.

U skladu s navedenim, a temeljem članka 425. stavka 1. točke 4. ZJN 2016, odlučeno je kao u točki 1. izreke ovog rješenja. Naručitelj će u nastavku postupka postupiti sukladno članku 419. stavku 4. ZJN 2016.

Žalitelj je postavio zahtjev za naknadom troškova žalbenog postupka u ukupnom iznosu od 5.000,00 kuna.

Članak 431. stavak 2. ZJN 2016 propisuje da Državna komisija odlučuje o troškovima žalbenog postupka, određuje tko snosi troškove žalbenog postupka i njihov iznos te kome se i u kojem roku moraju platiti.

Stavak 3. tog članka propisuje da je stranka, na čiju je štetu žalbeni postupak okončan dužna protivnoj stranci nadoknaditi opravdane troškove koji su joj nastali sudjelovanjem u žalbenom postupku.

S obzirom na to da je žalitelj uspio sa žalbom, žalitelju je priznat trošak žalbenog postupka u iznosu od 5.000,00 kuna na ime troška naknade za pokretanje žalbenog postupka. Stoga je odlučeno kao u točki 2. izreke ovog rješenja.

Naručitelj je sukladno odredbi članka 425. stavka 6. ZJN 2016, dužan postupiti sukladno izreci odluke Državne komisije najkasnije u roku od 30 dana od izvršne odluke, pri čemu je vezan pravnim shvaćanjem i primjedbama Državne komisije.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred Visokim upravnim sudom Republike Hrvatske u roku od 30 dana od isteka osmog dana od dana javne objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave. Tužba se predaje neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom, odnosno dostavlja u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

ZAMJENIK PREDsjedNICE

Stranke žalbenog postupka:

1. Grad Velika Gorica, Velika Gorica, Trg kralja Tomislava 84
2. Čazmatrans promet d.o.o., Čazma, Milana Novačića 10